Textar og Collecta
á
Þakklætishàtið. Fr. V ta.
Khöfn. 1763.

Textar, Collecta, Bæn og Psalmar,
sem utleggiast eiga og brukast
ai þaa

Packlætes-Hautyd,

Sem
Hanns Konunglega Majestet
Vor Allranaadugaste
Arfa-Kongur og Herra,
Kong FRIDERICH
sau Fimte,

Hefur Allranaadugast tilskickad ad halldast skule allsstadar i Hanns Majestets Rykium og Løndum, nefnelega: J Danmørk og Norvege, þann 28 Junii, og i Nordløndunum og Finnmørkenne, sem og Islande og Færeyum, þann 2 Aug. 1763.
Til ad þacka GUDE fyrer þann Frid, sem nu er allstadar samenn i Nordur-Alfunne, og allrahellst, ad Hanns Majestets Rykie og Lønd, hafa vered sporud frai Stridenu.

Selst innsaumad fyrer eirn Fisk.

Kaupinannahøfn, Prykt hiai Forstioranum fyrer H. K. M. og Univ. Bokþryckerie, Nicolaus Christian Höpffner.

Collectann.

Laitum oß alla bidia:

O! DROTTINN! Þu sem stiptar Frid, og hefur giefed oß vora Hiartans Epterlaungun! Vier prisum Þitt Heylaga Nafn, og þøckum Þier med gladværum Vørum fyrer þennan Þinn Velgiørning. Þu hefur giefed þeim Løndum Endurnæringarennar þægelegu Tiid, er mattu lyda under Sverde Ovinarens, og gladt þau med Frid og Rosemd. Þin Hønd hefur vardveitt oß, so ad eingenn Ovinur komst innann vorra Takmarka. Þitt Hialpræde var hia oß, og Riettlæted og Fridurenn kyßtu hvørt annad. Þad medtøkum vier af Þinne Hende med hiartanlegre Þackargiørd, og Lof syngium Þinu Nafne, ad Þu hefur mynnst vor til Þeß Goda. Vier medkennum Þina Nad, ad Þu hefur giefed vorum Allranadugasta Konge, Kong FRIDERICH þeim Fimta, Hiarta til ad elska Frid, og stærstu gaumgiæfne a ad vidhallda þeim sama. Vier bidium Þig hiartanlega; Elskulege Himneske Fader! vidhalltu hia oß þeßum dyrmæta Fiesiod, og gled Kongenn med laungre og fridsamre Stiornan. Burtsnu frammveges fra Þeßum Rykium og Løndum Stride og Blods Uthellingu. Vert Þu vor Hlyfdar Skiolldur, og lat oß ætid glediast i Þinu Hialpræde. Lat oß bruka þann timanlega Frid Þier til Æru, so ad vier ecke reitum Þig til Reide med vorum Syndum. Gief oß i JEsu vorum Fridarhøfdingia Frid og samþyckt Hiørtu, ad elska Þig og oß sialfa innbyrdes. Lat oß alla safnast til vorra Grafa med Fride, og inntakast i Þinn Himin, hvarad er Hvylld an Otta, umm alla Eylyfd. Bænheir os fyrer Þins Sonar vors Frelsara JEsu Christi Skulld, sem med Þier lifer og rykier i Eyningu Heylags Anda eirn sannur Gud fra Eylifd til Eylifdar, Amen!

Textarner

Til Morgunsaungs.

Psalm. CIII. v. 1. 2.

Lofa þu Saala min DRottinn; og allt hvad i mier er, Hanns heylaga Nafn. Lofa þu DRottinn Saala min, og forgleim ecke þvi Goda sem hann hefur giort mier.

Til Haamessu.

1 Reg. VIII. v. 56. 57.

Bleßadur sie DROttinn sem gefed hefur sinu Folke Jsrael Hvylld, sem hann hefur talad, þvi þar vantar ecke eitt af hanns godum Ordum, sem hann talade fyrer sinn Þienara Mosen. DROttinn vor GUD vere med oß, sem hann hefur vered med vorum Forfedrum; Hann yfergiefe oß ecke, og take ecke sina Hond fraa oß.

Til Tolf-Predikunarennar.

Zachar. II. v. 5.

Og Eg, Eg vil vera eirn gloande Murveggur þar umkring, seger

DROttinn, og Eg vil vera þar inne, og Eg vil audsyna mig dyrdarsamlegan þar inne.

Til Aptan-Saungs.

Psalm. XCII. v. 5. 6.

Þu DROttinn lætur mig gladværan syngia ut af Þinum Verkum, og Ea hrosa Verkum Þinna Handa. DROttinn! hvornen eru þin Verk so stor? Þiner Þaunkar eru svo miog diuper.

Bænenn.

O! Þu store DRottinn Allsherjar, fyrer hvørium Cherubim og Seraphim, Thronarner, Herradæminn og Maktarvolldenn hneygia sig og tilbydia. Vier sem erum Molld og Aska, dyrfunst i Hiartans Audmykt ad frammfalla at Þina Fotskør. Vier byrtumst i Þinum Forgarde ad tilbydia Þina Hatign, ad þacka Þier fyrer Þinar Myskunsemder, og ad minnast Þinna Velgiørninga, sem eru storer og marger, hvøria Þu af þeim umlidnu Arum hefur audsyndt oß.

Þu, O! DRotten, DRotten, fyrer hvørium Jørden mau tytra og skialfa, þegar Þu lætur heyra Þina Raust, Þu tokst Þig upp

sem

sem ein mektug og ognarleg Stridshetia; Þu tokst Þitt Sverd, Þitt hvaßa Reide Sverd i Hend og slost Rykie og Lend þar med; Vier hefum ai þeim umlidnu Tidum matt heyra, ad Manskepnunnar Blod er uthellt sem Vatn, ad Angist og Harmqvæle hafa yferfalled Folk ed sem hana er fæder. Hversu marger hafa ecke med Klogun, Harme og Kvein stefum matt upphefia sina Raust og spyria: Vaktare! Er Notten ecke snart umliden? Vaktare! Er Notten ecke snart ummliden? Enn þa Morgunen kom var þar enn nu Nott; Ovinanna Fylkingar komu; þær ruddu sier Veg mote synum Naunga; Þær slou sinum Herbudum ikringum þeirra Tialdbuder; Margt eitt lystelegt Eden er umbreytt til eins blodugs Hakeldama, umturnad eins og Adama, og kollkastad sem Zeboim. Staderner eru eydelagder med fortærande Elldsloga; Manskiepnunnar ordnar Ovinanna Tennum ad Braud; Þeir hafa vered sem Sauder aun Hyrders þeir hafa leited ad Hvylld og ecke funded; þeir hafa leitad ad Braude, enn eted Osku eins og Braud; þyrst efter Vatne en druck-ed Angistarennar Kaleik og sveimad i Tarum.

O! Ô Notten! Þu hefur audsyndt ai þeim, sem eru vorer Med-Brædur, hvad ognarlegt þad er ad falla i Mannanna Hendur. Enn Þu store og riettlate Veralldarennar Domare! Þin Hend hefur og vered med i þeßu Verke. Aßur er þinn Reide Vendur, og Hans Hend er Stafur Þinnar Bræde; Þu hafur lated Manneskiurnar upp-

 rysa

rysa mote Manneskiunum, og eina Þiod i Mote annare, so bæde vier og adrer med oß skylldum ottast fyrer Þinne Reide, og þeckia hvad illt þad er ad hafa yfergiefed DRottenn sinn Gud, og ottast Hann ecke.

Enn, O! naaduge, giæskurike og miskunsamaste Gud og Fader, Þu villt ecke þrætta æfenlega og ecke eylíflega Reidinne hallda; Lyfed er i Þinne Velþocknan; A Kvølldenn jai alla Nottena heyra Menn Grææt, enn um Morgunen Glede-Hrop. Þu hefur snued Grææte Þeirra sorgbitnu i gledetaar, þvi Þu hefur læted eitt Endurnæringar Ord heyrast; þad er nog, snu nu Þinne Hende fraa. Su bleßada Tyd er komen, epter hværre marger naudþreyngder hafa andvarpad; Su Tyd um hværia vier med ødrum høfum aakallad Þig. Þu O! DRotten! hvørs hægre Hønd er auglyst ad vera dyrdleg med Krapte, hefur skeinkt Nordur-Alfunne þann Frid, sem hun hefur so leinge epter oskad. Þann æskelega Frid fyrer þaa naudlydande, þann gledelega Frid bæde fyrer þau og oß. Fridur og Ro endurnærer nu þau Lønd, ut yfer hvør Eydeleggingarennar Mæle-Streingur var dreigenn. Saa same Fridur og Ro upplyfgar þaa Innbyggiara sem voru ordner vanmegna fyrer Offoknarans Augsyn.

Lof og Dyrd, og Packer og Heidur sie Þier, Þu eylife Myskunare, ad Þu so fødurlega hefur minnst

minst vorra Medbrædra, og laated þitt Lios eins og Morgunrodann framskyna þeim til Glede og Hugsvølunar efter so mikla Sorg og stora Angist. Bleßad sie Þitt allraheilagasta Nafn sem hefur forlykad þau, hvørra Hønd var ein upp i mote annare, so ad þeir nu hafa giefed hvør ødrum Sameiningarennar hægre Hønd. Þad er Þitt Verk Þu store Konunganna Konungur! sem hefur Kongeanna Hiørtu i Þinne Hende, ad þeirra Hiørtu eru hneygd til Fridar og Samþyckes. Þad er þinn Velgiørningur ad þau Lønd kunna nu ad syngia med Glede er aadur mattu kveina og klaga: Minn Fridur er langt burt; Þau sám syngia nu sitt Halleluja! vegna þeß Þu hefur gladt þau med storre Glede; Og vier undertøkum med þeim: Lofadur vere sa DRottenn GUD, Israels GUD! Hann sa ed alleina giører Dasemdar Verkenn, og bleßad sie hans Dyrdar Nafn eyliflegana, og øll Lønd uppfyllest med hans Dyrd, Amen, ja Amen.

Og, Hiartkiære Himneske Fader! hvørnenn kunnum vier ad uppfinna Ord, sem giete utskiirt vort Þacklæte fyrer þa storu Hlute er Þu hefur audsyndt oß. Vorer Þankar komast ecke leingra, vorar Tungur ere allt ofveikar til ad ut seigia þann stora, þann oransakanlega mikla Kiærleika, med hvørium þu hefur umfadmad oß. Þina Þrumu Raust heyrdum vier, enn þo aleingdar; Stridsslogen bloßade allavega kryngum oß; Enn Þin Hus, vor Hus, og sier

 hvør

hver Sal i Husunum var so naudarsamlega vardveitt, ad eingeñ Plaga nalægdest vora Bustade. Vier hofum bued so sem i Gosen, og ecke heyrt Kugarans Raust. Þu hefur Mord-Einglenum umboded ad gaunga fram hia vorum Dyrum, og ey tillaated Fordiarfaranum ad nalgast vor Hus. Þu hefur vardveitt oß sem Augastein i Þinu Auga, vered Vernd og Varatekt i kryngum oß, og lated oß bua erugga under Skugga þinna Vængia. Þegar Nordanvinduren tok at reysa sig, og Illvydred nalægdest vor Takmork, hvørsu dasamlega audsynder Þu þa O! store Gud! þa Magt og Dyrd sem Þier tilheyrer, Þinn trufasta Kiærleika mot oß Þinna Handa Verkum. Þu sundurdreifder Vedrenu med Raade Þins Viisdoms, med Styrkleika Þinnar Dyrdlegu Magtar. Þu talader eitt Ord, og Þa vard Logn; Þu upplyptir Þinne Hende og eingen matte hræra Hond edur Fot, þad var Vilie Þinnar Naudar, þad var Raad Þins Kiærleika yfer oß.

Vier værum ecke verduger ad kallast skinsamar Skiepnur, ef vier ej kønnudunst vid so outseiganlega Hialp, ecke verduger ad kalla oß eptir Christi Nafne, ef vier ecke beygdum vor Knie, upplyftum vorum Hendum, og opnudum vorn Munn med innelegu Þacklæte i Christo JEsu fyrer þeßa Þina Fodurlega Giæsku mote oß.

Þreifum vier Hende i vorn eigenn Barm, og dæmum sialfa oß, so mættum vier, med ollum

Riette

Kiette medkienna, ad vier ogso høfum forþienad ad finna til Þinnar Reide Handar, sem hefur vered so þung yfer ødrum Løndum og Rykium. Synd og Andvaraleyse, Dofenskapur og Oþacklæte fyrer þau godu Hlute sem vier høfum af þinne Hende medteked, bera Vitne a mote oss og aklaga oss. Þitt Ord sannfærer oss, ad vier opt, þvi verr! allt of opt høfum forsmaad Þinnar Giæsku, Þolenmædes og Langlundar Gieds Rikdom. Vor eigen Samvitska mą medkienna ad vier hefdum feinged þad sem vor Verk høfdu tilunned ef þu hefder straffad oss i þinne Reide og typtad oss i Þinne Grimd. Allt þetta vidurkiennum og medkiennum vier med Blygdun vors Hiarta fyrer Þier, Þu store Hiartnanna Rannsakare! Þad afbidium vier nu i JEsu Nafne, med bliugum Hiørtum fyrer Hausæte Þinnar Naadar.

Enn þar ed Miskunsemen hrosar sier mote Domenum, þar ed Þu O! Miskunsemdanna Hiartkiære Fader, hefur so milldelega bored, so Naadarsamlega vardveitt oss, þau ber vorum Munne, vorum Hiørtum og øllu þvi sem i oss er ad uppfyllast med þinne Lofgiørd, jau allan Dagen af Þinum Heidre.

Þess Eyrendes erum vier hier samansafnader fyrer Þinu Allraheilagasta Auglite i Eindrægne Andans ad offra Þier Þackargiørd, ad giallda Þier vor Heit, og ad giefa Þier oss siaulfa

til eins Packlætes Offurs fyrer so stora Naad, fyrer so dyrmæta Myskun, sem Þu hefur audsynt oß. Eirn Dagur skal kunngiøra þad ødrum. Eingen Dagur skal lysa, so leinge vorer Armædu Dagar vara, ad vier ecke med þacklautum og gladværum Hiertum endurmynnunst þeßara Þinna Velgiørninga vid oß. Þier til Dyrdar samsyngur nu hver og eirn aa medal vor: Eg vil Þig upphefia minn Gud! Þu Kongur! og lofa Þitt Nafn um Allder og ad eylifu; daglegana vil eg lofa Þig, og prisa Þitt Nafn æ og eyliflega. Mikell er DRottenn og miøg loflegur, og Hans Mikeleike er oumrædelegur. Barnabørnenn munu prisa Þin Verk, og seigia af Þinu Vallde; Eg vil tala um Þina aagiætu og dægelegu Makt og um Þinar Daasemder; Þier vil Eg Packlæte Offra og Nafned DRottens Predika; Eg vil giallda DRottne min Heit fyrer øllu Hans Folke i Forgardenum hiaa Huse DRottens, Halleluja! Packed DRottne þvi hann er godur, og hans Miskunseme varer eyliflega.

DRottenn! Þu hefur hingad til hiaalpad oß, Þu hefur giørt eitt Teikn i mote oß til þeß goda, so adrer hafa maatt siaa þad og daadst þar ad; Vertu framveiges vor Hiaalp, vor Verndare, og vorrar Saaluhiaalpar Gud; Gief oß Naad til at þeckia fyrer Þina Gaafu þann aagiæta Frid sem Þu so leinge hefur unnt oß, og ad vier i hanns Stad kynnum offra Þier þeirre Gaafu,

er

er Þu villt af oß hafa, hvør ad er ydrande, truud, og hlyden Hiørtu.

Lat ſtoran Frid vera innann þinnar Kyrkiu Mura. Gief Þinum Þienurum Dyrſtku til ad tala þad ſem þienar til vors Fridar og Bleßunar, ad vier mættum af þvi Orde ſem þeir tala, ødlaſt Frid med Þier fyrer DRotten vorn JEſum Chriſtum, og giøraſt hluttakande i þeim Fride ſem ædre er øllum mannlegum Skilninge.

Haf ætid Fridar Þanka yfer Þinum Smurda, vorum Allranaadugaſta **Konge**, **Kong** FRIDERICH **þeim Fimta**; Þu hefur giefed **Hønum** ſo medlydunarſamt Hiarta, ad þeirra Naud, ſem þo ecke hafa vered **Hanns** Underſautar, hefur hrært **Hanns** Hiarta, og þad ſem þienar til þeirra Framande Glede er og ſo **Hanns** Glede. Þeße Dagur ber Vitne þar um, þared epter **Hanns Mayeſtets** Tilſkickun er mynnſt þeß Velgiørnings med Packlæte, ad þad langvarande Strid ſem hefur hryggt ønnur Lønd og Rike; hefur feinged eirn gledelegan Enda. Allrahelſt meigum vier loſa Pitt Nafn, Þu ſtore Veralldarennar Stiornare! ad Þu hefur giefed **Hønum** ſo fødurlega ſinnad Hiarta mote oß, þvi þad, ad vier niotum mykels Fridar, þad høfum vier næſt þier ad þacka þeßum vorum **Dyrmætaſta Landſens Fødur. Hann** elſkar Fridenn, og ber koſtgiæfelega Umhyggiu fyrer oß, ad vier under **Hanns** Naudar Sprota kynnum lifa ſpeku og roſømu Lyferne i allre Gudrækne og Sidſeme. Ach! vidhalltu hia oß þeßare Dyrmætu Himneſkre Gaafu, og gief vorum **Konge** þann Frid, ſem Heimuren kann ecke ad giefa; Þinn Fridur vere Unadſemd **Hanns** Salar; Pryde **Hanns** Koronu; **Hanns** koſtulega Skart, hvar med þu klæder **Hann**.

Lat

Lait Hanns Nafn verda stort, lait þad verda viidfrægt þaraf, ad þu hefur bleßad oß med Fride um Hanns Daga, Hanns Fridgr-air vere mørg, og Hanns godu Dagar vare leinge; Lait þ[illegible] hrygdar Dag ecke koma yfer nockurn af oß, ad vier skyndum sakna Hanns, og þaa Hann er saddur af Lyf-Døgum, þa lait Hann hiedan i Fride fara, og mettast af þinne Sælu i Fridarens Bu-stødum og i Gledennar hiibylum hia þinne hægre Hende.

Þinn Kiærleike upplyfge, Þinn Fridur endurnære, Þin Huggun styrke, beggia Þeirra Mayesteter, vorar Allranaduguſtu Drottningar; Lait Þær vera sem þa tvo Cherubim, hvorra Andlit sneru til Naadar-Stol-sens, og gief þeim allt þad Goda af Þinum Fiesiod sem þu hefur ætlad þeim er ottast Þitt Nafn. Uppfyll þeirra Sauler med Giædum Þins Rikes, sem ad eru Riettlæte, Fridur og Føgnudur i Heiløgum Anda. So opt sem Þær byrtast fyrer Þinu Auglyte, þa vyrdstu ad gledia Þeirra Hiørtu med Fullvißu um, ad Þær hafe Frid i Þier; Þin Myskunseme vyke alldrej frai Þeim; Þinn Fridar Sauttmaule sie stødugur, þar til Þær koronast med eylifre Dyrd, og fagna outseigianlegre og oforgeingelegre Glede ai Lande Lif-ande Manna.

Uthell Þinum Fride i Hanns Konunglegu Hæx-tignar vors Naadugasta Kron-Prints, Prints CHRI-STIANS Hiarta; Lait Hann hvørn Dag smacka, hvørsu godur og liufur Þu ert; Hvørn Dag þeinkia þar efter, hvørsu miked Gott Þu hefur giørt vid Hann. Ande Fridarens vere i og med Hønum hvørt sem Hann fer. Ande Otta DRottens stiorne Hans Saulu til ad ottast Þig i Anda og Sannleika. Þitt Ord sie Hønum kiærara enn øll Veralldarennar Dyrd og

Audæfe

Audæfe; Styrk Hann i Anda til ad heya Þier þoknanlegt Strid mote øllum ſinum andlegum Ovinum; Gief Hønum eirn Sigur efter annann til, ad yfervinna ſialfann ſig, og þad Heimſens er. Gled Hann med eirnre Bleßan epter adra, og lat Hann ætyd vera Þinn Jedidia, þann Elſkulega DRottens.

DRottenn lat Hanns Hatign vorn bleßada Arfa-, Printz, Printz FRIDERICH vera Þier ai Hendurfalen til Salar og Lykama; Leid Hann i Þinu Kiærleiks Bande; Snu Hanns Hiarta til þeß rietta Vegar, þeß Vegar ſem þitt Ord viiſar Hønum. Þitt Andlites Lios lyſe yfer Hønum; Þin Hend vere med Hønum; Þinn Ande ſie i Hønum, ad Hanns iñre Madur meige Dag fra Deige þroaſt; Lat Hann blomgaſt ſem eitt Palmatrie, vaxa ſem Cedrusvid ai Libanon; GUd Fridarens ſtiorne Hanns Hiarta og Sinne til eylifs Lifs i Chriſto JEſu.

Lat Þeirra Hatign, Þær Konunglegu Printzeßur, vera ſem eitt Jnnſigle ai þinu Hiarta og Signets Hring ai Þinne Hende. Þin Miſkun vere Þeirra Hiartans Glede; Þin Sameining Þeirra beſte Fieſiodur. Lat Þinn Frid yfergnæfa i Þeirra Hiørtum og Þinn Kiærleika vera eitt Sigurmerke yfer Þeim.

Þu O! Jſraels Vaktare hefur hingad til haft eitt vakande Auga yfer Þvi giorvalla Konunglega Huſe; Þu hefur vered þeß Upplyſgunar Sol, og þeß Hlyfdar Skioldur. Þu hefur umgyrdt Þad med Fride, og giørt Þad til eins Jarn-Stolpa og Koparmurs fyrer allt Landed. Lat Þad framveiges vera eina yndeslega Eyk til Hlies og Hæles fyrer Alla Underſatana; Eitt avaxtarſamt Trie, ſem utbyter hver-jum

ium Manne þeim bestu og þægelegustu Avextum. DRottenn Zebaoth! vertu med Kongsens Huse! Jacobs GUd! vertu Þeß Upphefd, Sela!

Gief Kongsens Raade þau bestu Raud, sem þiena til Kyrkiunnar, Landsens og hvørs Mans Goda; Þitt Ord sie Þeirra Rettarsnura; Þinn Ande Þeirra Raudgiafe; Lat þad vera Þeirra Hrosun, ad hafa geinged fyrer Þier i øllu Riettlæte, og Þeirra Glede ad siau Kongsens, Rykianna, og Alþydunnar Gagn awaxtad.

Umbiod Þinum Herskørum, þeim Heiløgu Englum, ad fylkia sier i kryngum Kongsens Strids-Magt, bæde til Lands og Vatns; Þinne Raud, Þinne Myskun er þad ad þacka, ad þeir hafa ej þurft ad upplypta einu Sverde til ad uthella Manns-Blode, i þeßu so miøg bloduga og fortærande Stride; Lat þau, Lat sierhvørn af oß, alldrej gleima ad vidurkienna þad; Gief þeim ad lifa i Fride vid Þig. Utbu þau med arvekne, Diørfung og Dugandes Hiørtum, ad þeir verde Mur og Vern mot øllum þeim sem kynnu hafa illt i Sinne mote oß, þau Oluckunnar Dagur aofellur, hvøriun þu vyrdest i Þinne Raud Miskunsamlega ad afvenda.

Vertu oß øllum Raudugur O DRottenn GUd! Gief Frid i Rykiunum, gief Frid i Kyrkiunne, gief Frid i Samvitskunne, og hialpa ad vier mættum vera þeir fridsømu i Landenu ai hvørium Þu hefur Velþoknan. Lat oß under Þinne Varateckt innsafna þeim æskelegustu Avextum af þeim dyrmæta Landanna Fride, sem Þu hefur so Raudarsamlega unnt oß og unner enn nu. Gief Korn til ad sau, og Braud til ad eta; Jardarennar Groda og Hafsens Avext; Legg Þina Bleßan

Bleßan til Næringar þeirra Handlande, og til alls þeß sem eirn og sierhvør epter sinu Stande og Embætte tekur sier fyrer Hendur; Lat Þin Augu ætyd aulyta Bergverken i Norvege, frá Arsens Uppbyriun til þeß Enda, til Bleßunar rykustu Frammkvæmdar. Hept þær stolltu Bylgiur ad þær giøre aungan Skada á Styflunum og Gyrdingunum i Kongsens Marsk-løndum. Gief sierhvørium af oß sinn deildann Verd, enn umfram alla hlute þann besta, Þinn Frid og Þina Ná:d hier og annars heims; Lat allar Lands Plágur náadarsamlegast frá oß burtsnuast; Þinn Strøffunar Ande minne oß hvørn Dag á, ad vier ecke med vorum Syndum, og vondu Athæfe uppegnum Þig til Reide, so ad Þu verder vor Ovinur, og stryder mote oß; Kienn oß med sannre ydran ad leita Forlyk-unar hiá Þier og Fridar vid Þig fyrer JEsu Christi, fyrer JEsu Christi vors Fridþægiara og Fridar-Høfdingia Skulld. O! Þu Fridarens GUd! helga þu oß i allann Máta, ad allur vor Ande á samt Saalunne og Lykamanum, meige vardveittur verda ostraffanlegur, i Tilkomu vors DRottens JEsu Christi

A M E N.

Psalm-

Psalmar

Til Morgun-Saungs.

O! GUD vier lofum Þig.

Efter Predikunena.

A GUD alleina, Eg hefe sett mitt Traust.

Til Hamessu.

Fyrer Predikunena.

Hver sem ad reiser hæga Bygd.
Ovinnanleg Borg er vor GUD.
Nu bidium vier Heilagan Anda.
Vier truum aller a eirn GUD, Fodur.

Af Predikunar-Stolnum.

Þad 13da Vers af þeim Psalme: Rys upp min Saal og bregd nu Blunde.

Efter Predikunena.

O! GUD vier lofum Þig.
GUD myskune nu ollum oss.

Til Tolf-Predikunar.

Heimelt vort og Husenn med.

Efter Predikunena.

HErra GUD Þig heidrum vier.

Til Aptan-Saungs.

Fyrer Predikunena.

Allt mitt Raad til GUDS eg set.
Heilagann Anda akollum nu.

Efter Predikunena.

O! GUD vier lofum Þig.
Vors HErra JEsu Verndenn blyd.

